

Paisatge amb núvols de Magritte

Mireia Companys

En un primer pla, un record oportunista,
una cançó de jazz en un tren de tornada.
Darrere, lluny, barques i ponts venecians
en la incertesa del vespre, i una finestra
que creua valls i versos. Un sol oliós
esculpeix núvols de sòlida inconsistència.
Carreteres sense destí i el vent al rostre.
En un primer pla, uns ulls fragmentats reinventen
la sintaxi dels colors, la mètrica de les ombres.
Darrere, lluny, tornen a créixer les paraules
i es fan heura que lluita pel sentit i la memòria.
Fumem la pipa de la representació.
S'obre l'espai del joc i l'infinit
que hem decidit anomenar poema.

COMPANYS, Mireia (2016): *Un brot de febre*. Girona: Edicions Tremendes.